

Čtvrtek 5. postního týdne

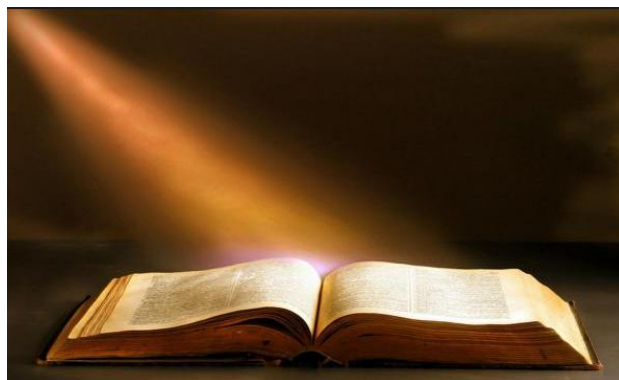
📖 Gn 17,3-9; Jan 8,51-59

Gn 17,3-9

Abrám padl na svou tvář a Bůh s ním takto mluvil: „Hle, já jsem to – (to je) má smlouva s tebou: Staneš se otcem mnohých národů. Nebudeš se už jmenovat Abrám, ale tvé jméno bude Abrahám, neboť tě činím otcem mnohých národů. Učiním tě nadmíru plodným, rozmnožím tě v národy a králové z tebe vzejdou. **Uzavřu svou smlouvu s tebou a s tvým potomstvem po tobě v jejich pokoleních jako smlouvu věčnou. Budu Bohem tobě i tvému potomstvu po tobě. Dám tobě i tvému potomstvu po tobě zemi**, v níž přebýváš jako host, celou zemi kananejskou, ve věčné vlastnictví a budu jim Bohem.“ Bůh ještě řekl Abrahámovi: „**Ty pak zachovávej mou smlouvu, ty i tvé potomstvo po tobě od pokolení do pokolení.**“

Jan 8,51-59

Ježíš řekl židům: „Amen, amen, pravím vám: **Kdo zachovává mé slovo, neuvidí smrt navěky!**“ Židé mu řekli: „Teď už jsme si jisti, že jsi posedlý zlým duchem. Umřel Abrahám, stejně i proroci – a ty tvrdíš: `Kdo zachovává mé slovo, nezakusí smrt navěky!` Jsi ty snad větší než náš otec Abrahám? On umřel, stejně i proroci umřeli. Co ze sebe děláš?“ Ježíš odpověděl: „Kdybych oslavoval sám sebe, moje slova by nic neznamenal. **Je to můj Otec, který mě oslavuje, o kterém vy říkáte: `Je to náš Bůh!` Vy jste ho nepoznali, já však ho znám;** a kdybych řekl, že ho neznám, byl bych lhář stejně jako vy. **Ale znám ho a zachovávám jeho slovo.** Váš otec Abrahám zajásal, že uvidí můj den. Uviděl ho a zaražoval se.“ Židé mu namítli: „Není ti ještě ani padesát let – a viděl jsi Abraháma!“ Ježíš jim odpověděl: „Amen, amen, pravím vám: **Dříve než byl Abrahám, já jsem.**“ Tu popadli kameny, aby po něm hodili. Ježíš se však skryl a vyšel z chrámu.

➔ K evangeliu: *Víra v Syna rovného Otci (podle S. Faustiho)*

Ježíš říká židům: „**Amen, amen, pravím vám: Kdo zachovává mé slovo, neuvidí smrt navěky!**“ Tato slova navazují na jeho předchozí výrok: „Když vytrváte v mém slovu, budete opravdu mými učedníky. Poznáte pravdu, a pravda vás osvobodí.“ Židé sice uvěřili jeho slovům, ale ještě neuvěřili „v něj“, nepochopili, že on je tím Slovem, které nás chce přivést do věčného života. Svobodnými od hříchu a tedy i od smrti se stáváme přijetím této pravdy, která se týká člověka a jeho nehlubší podstaty: Ježíš přišel na tuto zem, aby nám zjevil, že jsme Boží děti, jemu podobní. Celé Písmo nám ukazuje, že člověk je svobodný proto, že je obrazem Boha, který je láskou. Máme usilovat o to, abychom byli živým Božím obrazem a láskou, kterou jsme poznali, šířili dál. Abychom však mohli milovat, musíme být sami milováni. Proto Ježíš přichází dát nám sebe – nekonečnou lásku. Přijetím jeho lásky se stáváme svobodnými k lásce k sobě a druhým. Toto je pravda, kterou nám Ježíš zjevuje: poznání Boha jako svého Otce, který nás bezvýhradně a bezpodmínečně miluje. Dále však Ježíš v dialogu s židy upozorňuje na skutečnost, že jsme syny toho slova, podle kterého žijeme a které posloucháme. On nás přišel osvobodit od lži, která nás zotročuje falešnými obrazy. Podstatou naší svobody je přilnutí k Ježíši jako Slovu. Přebývat ve Slově znamená zachovávat ho a konat.

Důležitá jsou také Ježíšova slova: „**Kdybych oslavoval sám sebe, moje slova by nic neznamenal.**“ Ježíš svými slovy i skutky vždy ukazuje na Otce a on je tím, kdo Ježíše oslavuje. Na konci rozhovoru si Ježíš nárokuje postavení vyšší, než má Abrahám otec věřících, který rovněž zemřel. „**Amen, amen, pravím vám: Dříve než byl Abrahám, já jsem.**“ Tato slova jsou vrcholem Ježíšova zjevení: on je Syn, rovný Otci, který nám zjevuje Boha jako svého a našeho Otce.

✠ MODLITBA

Pane, tolikrát slyšíme tvá slova, ale jak málo podle nich dokážeme skutečně žít... A i když konáme dobro, kolikrát čekáme pochvalu a uznání od druhých za to, co jsme udělali. Pomoz nám, abychom všechno dobro, o které se snažíme, dělali ke tvé chvále a ke slávě tvého jména. Amen